

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Kžzd 21/2020-4

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A**

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ranka Marijana kao predsjednika vijeća te Melite Božičević-Grbić i Ileane Vinja kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice-specijalistice Maje Ivanović Stilinović kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv opt. Lj. K., zbog kaznenih djela iz čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 163. st. 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15.-ispravak, 101/17. i 118/18. - dalje u tekstu: KZ/11.) i dr., odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i opt. Lj. K. podnesenim protiv presude Županijskog suda u Bjelovaru od 20. svibnja 2020. broj Kzd-2/2020-22, u sjednici održanoj 3. rujna 2020.,

p r e s u d i o j e:

I. Djelomično se prihvata žalba opt. Lj. K., preinačuje se prvostupanska presuda u odluci o kazni na način da se opt. Lj. K. prihvaćaju po prvostupanjskom суду kao utvrđene kazna zatvora za kazneno djelo iz čl. 166. st. 1. KZ/11. pod toč. 1. izreke pobijane presude u trajanju od 3 (tri) godine, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine za kazneno djelo iz čl. 158. st. 6. KZ/11. pod toč. 2. izreke pobijane presude, kazne zatvora u trajanju od po 3 (tri) godine za kaznena djela iz čl. 166. st. 1. KZ/11. pod toč. 3. i 4. izreke pobijane presude, kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine za kazneno djelo iz čl. 163. st. 2. KZ/11. pod toč. 5. izreke pobijane presude te kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine za kaznena djela iz čl. 163. st. 2. KZ/11. pod toč. 6., 7., 8., 9., 10. i 11. izreke pobijane presude pa se opt. Lj. K., uz primjenu čl. 51. st. 2. KZ/11. osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, u koju mu se na temelju članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 23. listopada 2019. pa nadalje.

II. U ostalom dijelu žalba opt. Lj. K. i u cijelosti žalba državnog odvjetnika odbijaju se kao neosnovane te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanska presuda.

Obrazloženje

Prvostupanskom presudom Županijskog suda u Bjelovaru opt. Lj. K. proglašen je krivim zbog jedanaest kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta i to četiri kaznena djela iz čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 163. st. 2. KZ/11. (toč. 1., 3., 4. i 5. izreke) za koja su utvrđene kazne zatvora u trajanju tri godine za svako djelo, kaznenog djela iz čl. 158. st. 6. KZ/11. (toč. 2. izreke) za koje je utvrđena kazna zatvora u trajanju jedne godine, te šest kaznenih djela iz čl. 163. st. 2. KZ/11. (toč. 6. do 11. izreke) za koja su utvrđene kazne

zatvora u trajanju jedne godine za svako djelo. Na temelju čl. 51. KZ/11. optuženik je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju šest godina, u koju se, na temelju čl. 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 23. listopada 2019. nadalje.

Na temelju čl. 163. st. 4. KZ/11. od optuženika je oduzet mobilni telefon marke Alcatel 50591, privremeno oduzet na temelju potvrde o privremenom oduzimanju predmeta PU ... broj ... od 6. rujna 2019. te će se pornografski materijal nastao počinjenjem kaznenog djela uništiti.

Na temelju čl. 71. st. 3. KZ/11. optuženiku je doživotno izrečena zabrana obavljanja djelatnosti u kojima dolazi u redovit kontakt s djecom.

Na temelju čl. 148. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19 – dalje: ZKP/08.) optuženik je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 6. ZKP/08. u iznosu 7.142,60 kuna te paušalnu svotu 500,00 kuna u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, a u istom je roku dužan naknaditi i troškove iz čl. 145. st. 2. toč. 8. ZKP/08. oštećenici L. K. zastupanoj po majci kao zakonskoj zastupnici D. V. za zastupanje po opunomoćeniku u iznosu 6.450,00 kuna, dok je zahtjev oštećenika za iznos od 1.250,00 kuna odbijen kao neosnovan.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog povrede kaznenog zakona i odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinaci „u smislu žalbenih navoda“.

Žalbu je podnio i opt. Lj. K. po braniteljici I. S., odvjetnici iz S., zbog odluke o kazni te predlaže izricanje „blaže sankcije od izrečene“.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Na temelju čl. 474. st. 1. ZKP/08. spis je bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba državnog odvjetnika nije osnovana dok je optuženikova žalba djelomično osnovana.

Državni odvjetnik smatra da je prvostupanjski sud povrijedio kazneni zakon kada je optuženikove radnje opisane pod toč. 1. izreke presude pravno označio kao jedno kazneno djelo iz čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 163. st. 2. KZ/11. budući da je optuženik „...neovlašteno snimao ali isto tako i posjedovao dječju pornografiju s obzirom da je navedene fotografije 9 mjeseci imao pohranjene u svom mobilnom telefonu.“

Premda je u pravu državni odvjetnik da se kazneno djelo iz čl. 163. st. 2. KZ/11. može počiniti na više načina jer zakon predviđa različite oblike njegova počinjenja, ispravno je prvostupanjski sud radnje optuženika opisane pod toč. 1. izreke pobijane presude pravno označio kao jedno kazneno djelo iz čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 163. st. 2. KZ/11.

U konkretnom slučaju optuženik je proglašen krivim da je „...tijekom prosinca 2018... sačinio više fotografija na kojima su vidljivi obnaženi intimni dijelovi tijela djeteta [njegove osmogodišnje kćeri] ... koje fotografije je pohranio na svoj mobilni uređaj ...gdje su

pronađene...prilikom vršenja pretrage 10. rujna 2019.“ čime je kao bliska osoba neovlašteno snimao i posjedovao dječju pornografiju, pa je nedvojbeno time ostvario dva modaliteta predmetnog kaznenog djela. Međutim, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da se radi „sadržajno o jednom kaznenom djelu“ po načelu konsumpcije jer je snimanjem fotografija mobitelom ujedno iste i posjedovao.

Stoga nije osnovana žalba državnog odvjetnika zbog povrede kaznenog zakona, a ni ovaj sud pri ispitivanju pobijane presude nije našao da su počinjene povrede zakona iz čl. 476. st. 1. ZKP/08. na koje kao sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti.

Nezadovoljan odlukom o kazni državni odvjetnik prigovara da je jedinstvena kazna zatvora preblaga zbog nepravilne ocjene olakotnih okolnosti te propusta vrednovanja otegotnim da su kaznena djela počinjena na štetu optuženikove osmogodišnje kćeri.

Nasuprot tome, po ocjeni optuženika kazna ima naglašen represivni karakter unatoč niza olakotnih okolnosti, da je i prije pokretanja kaznenog postupka tražio liječničku pomoć, nije opstruirao kazneni postupak, izrazio je žaljenje zbog kaznenih djela, dok mu je stvarna kazna „...da više nikada neće vidjeti svoju kćer...“.

Razmotrivši odluku o kazni, po ocjeni ovog suda okolnosti o kojima ovisi vrsta i mjeru kazne nisu primjereno vrednovane zbog čega je osnovana optuženikova žalba dok je žalba državnog odvjetnika neosnovana (roditeljski odnos je kvalifikatorna okolnost). Unatoč izražene upornosti i povećane kriminalne volje, osnovano optuženik ukazuje na nedovoljno vrednovanje niza olakotnih okolnosti (neosuđivanost, priznanje djela, kritičnost i iskreno žaljenje). Kada se k tome ima na umu karakter kaznenih djela, da se pretežito radi o kaznenim djelima kojima se izravno ne napada na spolni integritet djece (izuzev djela pod toč. 2. izreke) već se radi o kaznenim djelima pornografije, uz pravilno odmjerene pojedinačne kazne zatvora po ocjeni ovog suda jedinstvena kazna zatvora u trajanju pet godina primjerena je težini i pogibeljnosti djela i osobnosti optuženika te podobna da se njome ostvari zakonom propisana svrha kažnjavanja.

Slijedom navedenog, na temelju čl. 486. st. 1. i čl. 482. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zagreb, 3. rujna 2020.

Predsjednik vijeća:
Ranko Marijan, v.r.